

STATUT SOUDNÍHO DVORA
EVROPSKÉ UNIE

(KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ)

Tento text obsahuje konsolidované znění Protokolu (č. 3) o statutu Soudního dvora Evropské unie, připojeného ke Smlouvám, ve znění článku 9 Aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 112, 24. 4. 2012, s. 21), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 741/2012 ze dne 11. srpna 2012 (Úř. věst. L 228, 23. 8. 2012, s. 1), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2015/2422 ze dne 16. prosince 2015 (Úř. věst. L 341, 24. 12. 2015, s. 14), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (Úř. věst. L 200, 26. 7. 2016, s. 137), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2019/629 ze dne 17. dubna 2019 (Úř. věst. L 111, 25. 4. 2019, s. 1) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2019 ze dne 11. dubna 2024 (Úř. věst. L, 12. 8. 2024, <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2019/oj>).

Tento text je dokumentačním nástrojem a Orgán za něj neodpovídá.

PROTOKOL (č. 3)
O STATUTU SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora Evropské unie podle článku 281 Smlouvy o fungování Evropské unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Článek 1

Soudní dvůr Evropské unie je zřízen a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smluv a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Smlouva o ESAE) a tohoto statutu.

HLAVA I
POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit na veřejném zasedání před Soudním dvorem přísahu, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci jsou vyňati z pravomoci soudů. Pokud jde o úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, jsou vyňati z pravomoci soudů i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plénu této imunity zbavit. Týká-li se rozhodnutí člena Tribunálu nebo člena specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém členském státě postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti soudcům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Články 11 až 14 a článek 17 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucího soudní kanceláře a pomocné zpravodaje Soudního dvora Evropské unie, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se imunity soudců, která jsou uvedena v předchozích pododstavcích.

Článek 4

Soudci nesmějí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada prostou většinou mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmějí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jejím skončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po tomto skončení funkce.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr. Týká-li se rozhodnutí člena Tribunálu nebo člena specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě pravidelných obměn a smrti odstoupením.

V případě odstoupení soudce se dopis o odstoupení zasílá předsedovi Soudního dvora s tím, aby jej předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje.

Mimo případy, na které se použije článek 6, zastává každý soudce svou funkci, dokud se jí neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudce může být zbaven funkce nebo mu může být odňat nárok na důchod nebo jej nahrazující požitky pouze tehdy, nesplňuje-li nadále podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora požadované podmínky nebo neplní-li nadále povinnosti vyplývající ze své funkce. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní. Je-li dotyčná osoba členem Tribunálu nebo specializovaného soudu, rozhodne Soudní dvůr po konzultaci dotyčného soudu.

Vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Evropského parlamentu a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho funkce se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA

Článek 9

Částečná obměna, k níž dochází každé tři roky, se týká poloviny počtu soudců. Je-li počet soudců lichý, určí se počet soudců, kteří mají být obměněni, střídavě jako nejbližší vyšší číslo, než je jedna polovina počtu soudců, a nejbližší nižší číslo, než je jedna polovina.

První odstavec se použije i na částečnou obměnu generálních advokátů, k níž dochází každé tři roky.

Článek 9a

Soudci volí ze svého středu předsedu a místopředsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda i místopředseda mohou být zvoleni opakovaně.

Místopředseda je nápomocen předsedovi za podmínek stanovených jednacím řádem. Zastupuje předsedu v případě, že na jeho straně nastane překážka ve výkonu funkce, nebo v případě, že jeho funkce není obsazena.

Článek 10

Vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora skládá před Soudním dvorem přísahu, že bude vykonávat svou funkci zcela nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 11

Soudní dvůr zajistí zastupování vedoucího soudní kanceláře v případě překážky na jeho straně.

Článek 12

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 13

Na žádost Soudního dvora mohou Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem rozhodnout o jmenování pomocných zpravodajů a upravit jejich postavení. Pomocní zpravodajové mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na přípravném šetření k věcem předloženým Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem zpravodajem.

Pomocné zpravodaje jmenuje Rada prostou většinou z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právnickou kvalifikaci. Před Soudním dvorem skládají přísahu, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a podle svého nejlepšího svědomí a že budou zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 14

Soudci, generální advokáti a vedoucí soudní kanceláře musí mít bydliště v místě sídla Soudního dvora.

Článek 15

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 16

Soudní dvůr zřizuje senáty složené ze tří a pěti soudců. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Velký senát je složen z patnácti soudců. Předsedá mu předseda Soudního dvora. Členy velkého senátu jsou rovněž místopředseda Soudního dvora a za podmínek stanovených jednacím řádem tři předsedové senátů složených z pěti soudců a jiní soudci.

Soudní dvůr zasedá ve velkém senátu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení.

Soudní dvůr zasedá v plénu při řízení na základě čl. 228 odst. 2, čl. 245 druhého pododstavce, článku 247 nebo čl. 286 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Navíc může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude předložena plénu, má-li za to, že věc, kterou se zabývá, má mimořádný význam.

Článek 17

Soudní dvůr může platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců.

Rozhodnutí senátů složených ze tří nebo pěti soudců jsou platná, pouze pokud jsou přijata třemi soudci.

Rozhodnutí velkého senátu jsou platná, pouze pokud je přítomno jedenáct soudců.

Rozhodnutí pléna Soudního dvora jsou platná, pouze pokud je přítomno sedmnáct soudců.

V případě překážky na straně jednoho soudce senátu může být za podmínek stanovených jednacím řádem povolán soudce, který je členem jiného senátu.

Článek 18

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, poradci nebo advokáti některého z účastníků řízení nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, sdělí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při použití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Účastník řízení se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce jeho státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádal změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ PŘED SOUDNÍM DVOREM

Článek 19

Členské státy a orgány Unie zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec jmenovaný pro každou jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen poradce nebo advokát.

Stejným způsobem jsou zastupovány státy, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad ESVO uvedený ve zmíněné dohodě.

Jiní účastníci řízení musí být zastoupeni advokátem.

Zastupovat některého účastníka řízení před Soudním dvorem nebo mu být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Zmocněnci, poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých funkcí za podmínek, které určí jednací řád.

Soudní dvůr má vůči poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které určí jednací řád.

Vysokoškolští učitelé, kteří jsou státními příslušníky členských států, jejichž právní řád jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 20

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemná část řízení zahrnuje doručení žalob, spisů účastníků řízení, žalobních odpovědí a vyjádření a případně replik, jakož i veškerých podpůrných písemností a dokumentů

nebo jejich ověřených opisů účastníkům řízení a orgánům Unie, jejichž rozhodnutí jsou předmětem sporu.

Doručení zajistí vedoucí soudní kanceláře v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní část řízení zahrnuje slyšení zmocněnců, poradců a advokátů, jakož i vyslechnutí stanoviska generálního advokáta a podle potřeby i výslech svědků a znalců.

Má-li Soudní dvůr za to, že věc neobsahuje žádnou novou právní otázku, může po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude projednána bez stanoviska generálního advokáta.

Článek 21

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím vedoucího soudní kanceláře. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo žalobce, postavení podepsaného, označení strany nebo stran, proti nimž žaloba směřuje, předmět sporu, návrhové žádání a stručný popis žalobních důvodů.

K žalobě musí být v případě potřeby připojen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie doklad o datu výzvy zmíněné v uvedeném článku. Jestliže tyto písemnosti nebyly k žalobě připojeny, vyzve vedoucí soudní kanceláře žalobce, aby jej v přiměřené lhůtě dodal, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla odstraněna teprve po uplynutí lhůty stanovené pro podání žaloby.

Článek 22

V případech podle článku 18 Smlouvy o ESAE se opravný prostředek podává k Soudnímu dvoru prostřednictvím vedoucího soudní kanceláře. Musí obsahovat jméno a bydliště nebo sídlo navrhovatele, postavení podepsaného, označení rozhodnutí, proti němuž se opravný prostředek podává, označení účastníků řízení, předmět sporu, návrhové žádání a stručný popis žalobních důvodů.

K opravnému prostředku musí být připojen ověřený opis napadeného rozhodnutí rozhodčího výboru.

Zamítne-li Soudní dvůr opravný prostředek, nabývá rozhodnutí rozhodčího výboru právní moci.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí rozhodčího výboru, může být řízení před rozhodčím výborem na návrh některého z účastníků řízení znovu zahájeno. Rozhodčí výbor je přitom vázán právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Soudního dvora.

Článek 23

V případech uvedených v článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie doručí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení přerušeno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí vedoucí soudní kanceláře

Soudního dvora účastníkům řízení, členským státům, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Evropské centrální bance, jakož i orgánu, instituci nebo jinému subjektu Unie, který přijal akt, jehož platnost nebo výklad je předmětem sporu.

Do dvou měsíců od tohoto oznámení mají účastníci řízení, členské státy, Komise a, pokud se domnívají, že mají zvláštní zájem na otázkách uvedených v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, též Evropský parlament, Rada a Evropská centrální banka právo předložit Soudnímu dvoru spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření. Orgán, instituce nebo subjekt, který přijal akt, jehož platnost nebo výklad je předmětem sporu, má případně rovněž právo předložit spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření.

V případech uvedených v článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie oznámí vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora rozhodnutí vnitrostátního soudu státům, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO uvedenému ve zmíněné dohodě, a které mohou do dvou měsíců od tohoto oznámení, jedná-li se o některou z oblastí působnosti zmíněné dohody, předložit Soudnímu dvoru spisy účastníků řízení nebo vyjádření.

Pokud dohoda týkající se určité oblasti uzavřená mezi Radou a jedním nebo více třetími státy stanoví, že tyto státy mají právo předkládat spisy účastníků řízení nebo vyjádření, pokud soud členského státu požádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce spadající do oblasti působnosti dohody, je rozhodnutí vnitrostátního soudu obsahující uvedenou otázku také oznámeno dotyčným třetím státům, které mohou do dvou měsíců od tohoto oznámení předložit Soudnímu dvoru spisy účastníků řízení nebo vyjádření.

Spisy účastníka řízení nebo písemná vyjádření předložené zúčastněným podle tohoto článku se zveřejní na internetových stránkách Soudního dvora Evropské unie v přiměřené lhůtě po skončení věci, pokud tento zúčastněný nevznese proti zveřejnění svých písemností námitku.

Článek 23a

Jednací řád může upravit zrychlené řízení a, v souvislosti se žádostmi o rozhodnutí o předběžné otázce týkajícími se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, naléhavé řízení.

V těchto řízeních lze pro předkládání spisů nebo písemných vyjádření stanovit kratší lhůtu, než je lhůta stanovená v článku 23, a odchýlně od čl. 20 čtvrtého pododstavce lze stanovit, že věc bude projednána bez stanoviska generálního advokáta.

V naléhavém řízení lze mimoto omezit okruh účastníků řízení a ostatních zúčastněných uvedených v článku 23 oprávněných předkládat spisy nebo písemná vyjádření a v případech mimořádné naléhavosti lze upustit od písemné části řízení.

Článek 24

Soudní dvůr může vyzvat účastníky řízení, aby předložili veškeré dokumenty a poskytli veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to Soudní dvůr vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, které nejsou účastníky řízení, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

Článek 25

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, výbor nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

Článek 26

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 27

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 28

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 29

Soudní dvůr může přikázat, aby byl svědek nebo znalec vyslechnut soudním orgánem v místě svého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady, pokud je případně nepřeneseno na účastníky řízení.

Článek 30

Každý členský stát posuzuje porušení přísahy svědky nebo znalci jako obdobný trestný čin spáchaný před svým vnitrostátním soudem v občanskoprávním řízení. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 31

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení jinak.

Článek 32

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samotné účastníky řízení. Účastníci řízení však před ním mohou vystupovat pouze prostřednictvím svých zástupců.

Článek 33

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře.

Článek 34

Pořad jednání stanoví předseda.

Článek 35

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Článek 36

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

Článek 37

Rozsudky podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Vyhlášují se na veřejném zasedání.

Článek 38

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Článek 39

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v nezbytném rozsahu může odchýlovat od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o návrzích na odklad provádění nebo vykonatelnosti napadeného aktu podle článku 278 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle článku 157 Smlouvy o ESAE, na nařízení předběžných opatření podle článku 279 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo na zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 299 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE.

Pravomoci uvedené v prvním pododstavci může za podmínek stanovených jednacím řádem vykonávat místopředseda Soudního dvora.

V případě, že nastane překážka ve výkonu funkce na straně předsedy i místopředsedy, zastoupí je jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Rozhodnutí vydané předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Článek 40

Členské státy a orgány Unie mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru vstoupit do řízení.

Totéž právo mají instituce a jiné subjekty Unie a každá jiná osoba, které mohou prokázat zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru. Fyzické nebo právnické osoby nesmějí zasahovat do sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Unie nebo sporů mezi členskými státy a orgány Unie.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, mohou státy, které jsou stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru a které nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad ESVO uvedený ve zmíněné dohodě, vstoupit do řízení ve sporech týkajících se některé oblasti působnosti zmíněné dohody.

Návrhová žádání obsažená v návrhu na vstup do řízení se omezí na podporu návrhového žádání jednoho z hlavních účastníků řízení.

Článek 41

Jestliže žalovaný nepodá písemné návrhové žádání, ačkoli byl řádně vyrozuměn, bude proti němu vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat ve lhůtě jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

Článek 42

Členské státy, orgány, instituce a jiné subjekty Unie a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námitky třetí osoby proti rozsudkům, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv a jestliže byly vydány bez jejich účasti.

Článek 43

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kteréhokoli účastníka řízení nebo orgánu Unie, jestliže prokáží, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 44

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesením rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani účastníku řízení, který o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení není přípustná po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 45

Jednací řád stanoví prodloužení procesních lhůt z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Článek 46

Nároky vůči Unii z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na niž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Unie. V naposledy uvedeném případě musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie; podle okolností se použije čl. 265 druhý pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie.

Tento článek se rovněž vztahuje na nároky vůči Evropské centrální bance z mimosmluvní odpovědnosti.

HLAVA IV TRIBUNÁL

Článek 47

Ustanovení čl. 9 prvního pododstavce, článků 9a, 14 a 15, čl. 17 prvního, druhého, čtvrtého a pátého pododstavce a článku 18 se použijí na Tribunál a jeho členy.

Ustanovení čl. 3 čtvrtého pododstavce a článků 10, 11 a 14 se přiměřeně použijí pro vedoucího soudní kanceláře Tribunálu.

Článek 48

Tribunál se skládá ze:

- a) 40 soudců od 25. prosince 2015;
- b) 47 soudců od 1. září 2016;
- c) dvou soudců za každý členský stát od 1. září 2019.

Článek 49

Členové Tribunálu mohou být povoláni, aby plnili úkoly generálního advokáta.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska v některých věcech předložených Tribunálu a být mu tím nápomocen při plnění jeho poslání.

Kritéria pro výběr těchto věcí a postup povolávání generálních advokátů stanoví jednací řád Tribunálu.

Člen povolaný k výkonu funkce generálního advokáta v určité věci se nesmí účastnit rozhodování v téže věci.

Článek 49a

Tribunálu je při projednávání žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce, které mu byly předány v souladu s článkem 50b, nápomocen jeden nebo více generálních advokátů.

Soudci Tribunálu volí ze svého středu v souladu s jednacím řádem Tribunálu členy, kteří budou povoláni k výkonu funkce generálního advokáta. Po dobu, po kterou tito členové vykonávají funkci generálního advokáta, nezasedají jako soudci ve věcech, které se týkají žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce.

Pro každou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se generální advokát vybere ze soudců zvolených k výkonu této funkce, kteří jsou členy jiného senátu, než je senát, kterému byla dotčená žádost přidělena.

Soudci, kteří byli zvoleni, aby vykonávali úkoly uvedené v druhém pododstavci, jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Článek 50

Tribunál zasedá v senátech o třech nebo pěti soudcích. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát po sobě.

Tribunál může zasedat rovněž ve velkém senátu nebo ve středně velkém senátu, který je větší než senát o pěti soudcích a zároveň menší než velký senát, nebo jako samosoudce.

Složení senátů a okolnosti a podmínky, za jakých Tribunál v těchto různých soudních kolegiích zasedá, určí jednací řád.

Rozhoduje-li Tribunál na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie, zasedá ve středně velkém senátu, pokud o to požádá členský stát nebo orgán Unie, který se účastní řízení.

Článek 50a

1. Tribunál má pravomoc rozhodovat v prvním stupni spory mezi Uníí a jejími zaměstnanci podle článku 270 Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně sporů mezi orgány, institucemi nebo subjekty na jedné straně a jejich zaměstnanci na straně druhé, které spadají do pravomoci Soudního dvora Evropské unie.

2. V každém stadiu řízení, včetně podávání návrhu, může Tribunál zkoumat možnosti smírného narovnání a může se pokusit o jeho usnadnění.

Článek 50b

Tribunál je příslušný rozhodovat o žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce předložených na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie, které spadají výlučně do jedné nebo více následujících zvláštních oblastí:

- a) společný systém daně z přidané hodnoty;
- b) spotřební daně;
- c) celní kodex;
- d) sazební zařazení zboží do kombinované nomenklatury;
- e) náhrady a pomoc cestujícím v případě odepření nástupu do dopravního prostředku nebo zpoždění nebo zrušení dopravní služby;
- f) systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Aniž je dotčen první pododstavec, Soudní dvůr je nadále příslušný rozhodovat o žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce, které vyvolávají samostatné otázky ohledně výkladu primárního práva, mezinárodního práva veřejného, obecných zásad práva Unie nebo Listiny základních práv Evropské unie.

Každá žádost podávaná na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie se předkládá Soudnímu dvoru. Jakmile Soudní dvůr co možná nejrychleji a v souladu s pravidly stanovenými v jeho jednacím řádu ověří, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce spadá výlučně do jedné nebo více zvláštních oblastí uvedených v prvním pododstavci, předá tuto žádost Tribunálu.

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, o kterých podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhoduje Tribunál, se přidělují senátům, které byly k tomuto účelu určeny, v souladu s pravidly stanovenými v jednacím řádu.

Článek 51

Odchylně od pravidla obsaženého v čl. 256 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie je Soudní dvůr příslušný rozhodovat:

- a) o žalobách uvedených v člancích 263 a 265 Smlouvy o fungování Evropské unie podaných členským státem proti:
 - i) legislativnímu aktu, aktu Evropského parlamentu, Evropské rady nebo Rady nebo nečinnosti jednoho nebo několika z těchto orgánů, s výjimkou:
 - rozhodnutí přijatých Radou podle čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - aktů Rady přijatých podle nařízení Rady týkajícího se opatření na ochranu obchodu ve smyslu článku 207 Smlouvy o fungování Evropské unie,

- aktů Rady, kterými Rada vykonává prováděcí pravomoci v souladu s čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- ii) aktu nebo nečinnosti Komise podle čl. 331 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- b) o žalobách uvedených v člancích 263 a 265 Smlouvy o fungování Evropské unie podaných orgánem Unie proti legislativnímu aktu, aktu Evropského parlamentu, Evropské rady, Rady, Komise nebo Evropské centrální banky nebo nečinnosti jednoho nebo několika z těchto orgánů;
- c) o žalobách uvedených v článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie podaných členským státem proti aktu Komise týkajícímu se nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku vydaného Soudním dvorem na základě čl. 260 odst. 2 druhého pododstavce nebo odst. 3 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 52

Předseda Soudního dvora a předseda Tribunálu určí vzájemnou dohodou, za jakých podmínek budou úředníci a jiní zaměstnanci Soudního dvora poskytovat služby Tribunálu, aby zajistili jeho chod. Někteří úředníci a jiní zaměstnanci jsou podřízeni vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu pod dohledem předsedy Tribunálu.

Článek 53

Řízení před Tribunálem se řídí hlavou III.

Řízení před Tribunálem bude podle potřeby upřesněno a doplněno jednacím řádem. Jednací řád se může odchýlit od čl. 40 čtvrtého pododstavce a článku 41 s ohledem na zvláštnosti sporů v oblasti práv duševního vlastnictví.

Odchylně od čl. 20 čtvrtého pododstavce může generální advokát předkládat odůvodněná stanoviska písemně.

Článek 54

Je-li žaloba nebo jiné podání určené Tribunálu omylem podáno vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora, předá je neprodleně vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu; obdobně je-li žaloba nebo jiné podání určené Soudnímu dvoru omylem podáno vedoucímu soudní kanceláře Tribunálu, předá je neprodleně vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora.

Pokud Tribunál zjistí, že není příslušný k řízení o žalobě či žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, pro niž je příslušný Soudní dvůr, postoupí tuto žalobu či žádost Soudnímu dvoru. Obdobně pokud Soudní dvůr zjistí, že je k žalobě nebo žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce příslušný Tribunál, postoupí ji Tribunálu, který již poté nemůže prohlásit svou nepřislusnost.

Jsou-li Soudnímu dvoru i Tribunálu předloženy věci, které mají stejný předmět, týkají se stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení, dokud Soudní dvůr nevynes rozsudek, nebo je-li žaloba podána podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie, upustit od projednání věci, aby umožnil Soudnímu dvoru o těchto věcech rozhodnout. Za stejných okolností může Soudní dvůr rovněž rozhodnout o přerušení řízení, které před ním probíhá; v tom případě řízení před Tribunálem pokračuje.

Pokud členský stát a orgán Unie napadají tentýž akt, upustí Tribunál od projednání věci, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout o těchto žalobách.

Článek 55

Vedoucí soudní kanceláře Tribunálu oznámí konečná rozhodnutí Tribunálu, rozhodnutí, která řeší věc pouze částečně, nebo rozhodnutí o otázce týkající se příslušnosti Tribunálu nebo přípustnosti žaloby všem účastníkům řízení, jakož i všem členským státům a orgánům Unie, přestože nevstoupily do řízení před Tribunálem.

Článek 56

Proti konečným rozhodnutím Tribunálu, proti rozhodnutím, která řeší věc pouze částečně, nebo proti rozhodnutím o otázce týkající se příslušnosti Tribunálu nebo přípustnosti žaloby lze ve lhůtě dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Tento opravný prostředek může podat kterýkoli účastník řízení, jehož návrhovému žádání nebylo zcela nebo zčásti vyhověno. Jiní vedlejší účastníci řízení než členské státy nebo orgány Unie mohou podat opravný prostředek, pouze pokud se jich rozhodnutí Tribunálu přímo týká.

S výjimkou sporů mezi Uní a jejich zaměstnanci mohou tento opravný prostředek podat rovněž členské státy a orgány Unie, které nevstoupily do řízení před Tribunálem. Tyto členské státy a orgány mají stejné postavení jako členské státy nebo orgány, které vstoupily do řízení v prvním stupni.

Článek 57

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu, kterým byl zamítnut návrh na vstup do řízení, může osoba, jejíž návrh byl zamítnut, podat ve lhůtě dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o zamítnutí.

Účastníci řízení mohou podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutím Tribunálu přijatým podle článku 278 nebo 279 nebo podle čl. 299 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie nebo podle článku 157 nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení.

O opravných prostředcích uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto článku se rozhoduje postupem podle článku 39.

Článek 58

Opravné prostředky k Soudnímu dvoru jsou omezeny na právní otázky. Jsou přípustné pro nepřislušnost Tribunálu, pro nedostatky řízení před Tribunálem, které poškozují zájmy účastníka řízení podávajícího opravný prostředek, či pro porušení právních předpisů Unie Tribunálem.

Opravný prostředek jen proti určení výše náhrady nákladů řízení nebo proti rozhodnutí, který z účastníků řízení je má platit, není přípustný.

Článek 58a

Opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu, které se týká rozhodnutí nezávislého odvolacího senátu některého z níže uvedených institucí nebo jiných subjektů Unie, se projedná, pouze pokud jej Soudní dvůr uzná přijatelným:

- a) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví;
- b) Odrůdový úřad Společenství;
- c) Evropská agentura pro chemické látky;
- d) Agentura Evropské unie pro bezpečnost letectví;
- e) Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů;
- f) Jednotný výbor pro řešení krizí;
- g) Evropský orgán pro bankovníctví;
- h) Evropský orgán pro cenné papíry a trhy;
- i) Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění;
- j) Agentura Evropské unie pro železnice.

Postup uvedený v prvním pododstavci se použije i na opravné prostředky proti:

- a) rozhodnutím Tribunálu, která se týkají rozhodnutí nezávislého odvolacího senátu zřízeného po dni 1. května 2019 v rámci jakékoli jiné instituce nebo jakéhokoli jiného subjektu Unie, který musí věc projednat předtím, než lze podat žalobu k Tribunálu;
- b) rozhodnutím Tribunálu týkajícím se plnění smlouvy, která obsahuje rozhodčí doložku ve smyslu článku 272 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Opravný prostředek se uzná zcela nebo zčásti přijatelným v souladu s pravidly upřesněnými v jednacím řádu, pokud nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad nebo další vývoj práva Unie.

Rozhodnutí o uznání či neuznání přijatelnosti opravného prostředku musí být odůvodněno a zveřejněno.

Článek 59

Je-li podán opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu, má řízení před Soudním dvorem písemnou a ústní část. Za podmínek stanovených v jednacím řádu může Soudní dvůr poté, co byli vyslechnuti účastníci řízení a generální advokát, rozhodnout bez ústního jednání.

Článek 60

Aniž jsou dotčeny články 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo článek 157 Smlouvy o ESAE, nemá opravný prostředek odkladný účinek.

Odchylně od článku 280 Smlouvy o fungování Evropské unie nabývá rozhodnutí Tribunálu, které ruší nařízení, právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v čl. 56 prvním pododstavci tohoto statutu, nebo pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí, aniž je dotčeno právo účastníka řízení požádat Soudní dvůr na základě článků 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 157 Smlouvy o ESAE o pozastavení účinků rozhodnutí, které bylo prohlášeno za neplatné, nebo o nařízení jiného předběžného opatření.

Článek 61

Je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

Je-li věc vrácena Tribunálu, je tento tribunál vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora.

Je-li opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem Unie, který nevstoupil do řízení před Tribunálem, opodstatněný, může Soudní dvůr určit, považuje-li to za nezbytné, které účinky zrušeného rozhodnutí Tribunálu jsou pro účastníky řízení zachovány.

Článek 62

V případech uvedených v čl. 256 odst. 2 a 3 Smlouvy o fungování Evropské unie může první generální advokát navrhnout Soudnímu dvoru, aby přezkoumal rozhodnutí Tribunálu, má-li za to, že existuje vážné nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Unie.

Návrh musí podat ve lhůtě jednoho měsíce od vyhlášení rozhodnutí Tribunálu. Soudní dvůr rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy mu první generální advokát podal návrh, zda je rozhodnutí třeba přezkoumat.

Článek 62a

Soudní dvůr rozhoduje o otázkách, které jsou předmětem přezkumu, postupem pro naléhavé situace na základě spisu, který mu předá Tribunál.

Osoby uvedené v článku 23 a v případech stanovených v čl. 256 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie i účastníci řízení před Tribunálem mají právo předložit Soudnímu dvoru ve lhůtě stanovené k tomuto účelu své spisy nebo vyjádření k otázkám, které jsou předmětem přezkumu.

Před vydáním rozhodnutí může Soudní dvůr rozhodnout o zahájení ústního jednání.

Článek 62b

V případech stanovených v čl. 256 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a aniž jsou dotčeny články 278 a 279 Smlouvy o fungování Evropské unie, nemají návrh na přezkoumání a rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení odkladný účinek. Shledá-li Soudní dvůr, že rozhodnutí Tribunálu ohrožuje jednotu nebo soulad práva Unie, vrátí případ Tribunálu, který je vázán právním názorem Soudního dvora; Soudní dvůr může určit účinky rozhodnutí Tribunálu, které jsou pro účastníky řízení zachovány. Pokud však řešení sporu vyplývá, s přihlédnutím k výsledku přezkumu, ze skutkových zjištění, na nichž se zakládá rozhodnutí Tribunálu, rozhodne Soudní dvůr s konečnou platností.

V případech stanovených v čl. 256 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, není-li navržen přezkum nebo rozhodnuto o zahájení přezkumu, nabývají odpověď nebo odpovědi Tribunálu na otázky, které mu byly předloženy, účinku uplynutím lhůt stanovených k tomuto účelu v čl. 62 druhém pododstavci. Je-li zahájen přezkum, nabývají odpověď nebo odpovědi, které jsou předmětem přezkumu, účinku po jeho skončení, pokud Soudní dvůr nerozhodne jinak. Shledá-li Soudní dvůr, že rozhodnutí Tribunálu narušuje jednotu nebo soulad práva Unie, nahrazuje odpověď Soudního dvora na otázky, které jsou předmětem přezkumu, odpověď Tribunálu.

HLAVA IVa

SPECIALIZOVANÉ SOUDY

Článek 62c

Ustanovení o pravomocích, složení a organizaci specializovaných soudů zřízených podle článku 257 Smlouvy o fungování Evropské unie a o řízení před nimi jsou obsažena v příloze tohoto statutu.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 62d

Před předložením žádosti nebo návrhu za účelem změny tohoto statutu vede Soudní dvůr, nebo případně Komise, rozsáhlé konzultace.

Článek 63

Jednací řády Soudního dvora a Tribunálu obsahují veškerá další ustanovení nezbytná k provádění a případnému doplňování tohoto statutu.

Článek 64

Pravidla o užívání jazyků vztahující se na Soudní dvůr Evropské unie stanoví Rada jednomyslně nařízením. Toto nařízení se přijme buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci s Komisí a Evropským parlamentem, nebo na návrh Komise a po konzultaci se Soudním dvorem a Evropským parlamentem.

Až do přijetí těchto pravidel zůstávají v účinnosti ustanovení jednacího řádu Soudního dvora a jednacího řádu Tribunálu týkající se užívání jazyků. Odchylně od článků 253 a 254 Smlouvy o fungování Evropské unie mohou být tato ustanovení změněna nebo zrušena pouze s jednomyslným souhlasem Rady.